

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 35/12
v Luxemburgu 29. marca 2012

Rozsudky vo veciach C-504/09 P,
Komisia/Poľsko,
a C-505/09 P,
Komisia/Estónsko

Súdny dvor potvrdil, že Komisia prekročila svoje právomoci, keď Poľsku a Estónsku stanovila hornú hranicu emisných kvót skleníkových plynov

Je preto potrebné zamietnuť odvolania, ktoré podala Komisia proti rozsudkom Súdu prvého stupňa, ktorými boli zrušené jej rozhodnutia

Smernica z roku 2003¹ vytvára systém obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Spoločenstve s cieľom zmenšiť dosah týchto emisií na ovzdušie. Smernica stanovuje, že každý členský štát vypracuje pre každé päťročné obdobie národný alokačný plán (NAP), v ktorom uvedie celkové množstvo kvót, ktoré plánuje prideliť na uvedené obdobie, a spôsob, akým ich navrhuje rozdeliť. Uvedené plány sa majú zakladať na objektívnych a transparentných kritériách vrátane kritérií, ktoré sú uvedené v smernici, pri náležitom zohľadnení pripomienok verejnosti. Plány majú byť uverejnené a oznámené Komisii a ostatným členským štátom. V prípade nezlučiteľnosti s kritériami stanovenými v smernici môže Komisia NAP alebo akúkoľvek jeho časť zamietnuť. Členský štát môže rozhodnúť o celkovom množstve kvót, ktoré pridelí na príslušné obdobie, pričom začať s procesom pridelenia týchto kvót prevádzkovateľom každého zariadenia môže len v prípade, ak navrhované zmeny prijala Komisia.

V roku 2006 Poľsko a Estónsko oznámili Komisii svoje NAP na obdobie rokov 2008 až 2012. Dvomi rozhodnutiami prijatými v roku 2007 Komisia konštatovala nezlučiteľnosť týchto NAP s kritériami uvedenými v smernici a rozhodla, že celkové ročné množstvo emisných kvót, ktoré oba štáty navrhovali vydať, treba znížiť o 26,7 %² a 47,8 %³.

Následne tak Poľsko podporované Maďarskom, Litvou a Slovenskom, ako aj Estónsko podporované Litvou a Slovenskom podali žalobu o neplatnosť rozhodnutia Komisie, ktoré sa ich týkalo, pričom Komisiu podporovalo Spojené kráľovstvo.

Súd prvého stupňa svojimi rozsudkami z 23. septembra 2009 zrušil sporné rozhodnutia⁴. Súd prvého stupňa rozhodol, že Komisia tým, že prijala sporné rozhodnutia, prekročila svoje právomoci. Rovnako konštatoval, že Komisia rozhodnutím, ktoré bolo určené Poľsku, porušila povinnosť odôvodnenia, a pokiaľ ide o rozhodnutie určené Estónsku, porušila zásadu riadnej správy vecí verejných.

Komisia podala odvolania na Súdny dvor s cieľom zrušiť tieto rozsudky.⁵

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES z 13. októbra 2003, o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v spoločenstve, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/61/ES (Ú. v. EÚ L 275, s. 32; Mim. vyd. 15/007, s. 631), zmenená a doplnená smernicou 2004/101/ES Európskeho parlamentu a Rady z 27. októbra 2004 (Ú. v. EÚ L 338, s. 18).

² Z 284,648332 milióna ton ekvivalentu oxidu uhličitého (MteCO₂) na 208,515395 MteCO₂ ročne.

³ Z 24,375045 milióna ton ekvivalentu oxidu uhličitého (MteCO₂) na 12,717058 MteCO₂ ročne.

⁴ Veci [T-183/07](#), Poľsko/Komisia, a [T-263/07](#), Estónsko/Komisia (pozri tiež [TK č. 76/09](#)).

⁵ Pred prijatím rozhodnutí Súdneho dvora v týchto veciach boli prerušené štyri konania pred Súdom prvého stupňa vo veciach týkajúcich sa NAP členských štátov: [T-194/07](#), Česká republika/Komisia, [T-221/07](#), Maďarsko/Komisia, [T-483/07](#), a [T-484/07](#), Rumunsko/Komisia.

Súdny dvor svojimi rozsudkami z tohto dňa odmietol tvrdenia Komisie, ktoré uviedla na podporu svojich odvolaní.

Súdny dvor uvádza, že smernica nestanovuje špecifickú metódu na účely vypracovania NAP a stanovenia celkového množstva emisných kvót skleníkových plynov, ktoré majú byť pridelené. Práve naopak smernica výslovne stanovuje, že členské štáty musia stanoviť celkové množstvo kvót, ktoré sa majú prideliť, pričom zohľadnia najmä národnú energetickú politiku a národný program v oblasti klimatických zmien.

Členské štáty tak disponujú určitou mierou voľnej úvahy pri prebratí smernice, čiže aj pri výbere opatrení, ktoré považujú za najvhodnejšie na dosiahnutie výsledku stanoveného uvedenou smernicou.

Súdny dvor zdôrazňuje, že prípadné rozdiely v súvislosti s údajmi uvedenými v NAP a metódami posudzovania, ktoré použili členské štáty, sú prejavom ich miery voľnej úvahy, ktorú musí Komisia rešpektovať v rámci výkonu svojej právomoci kontrolovať zlučiteľnosť.

Čo sa týka Komisie, tá môže vhodne zabezpečiť rovnosť zaobchádzania s členskými štátmi tak, že s tým istým stupňom pozornosti preskúma plán, ktorý predložil každý z nich.

Okrem toho Súdny dvor odmieta tvrdenie Komisie, podľa ktorého bolo v záujme hospodárnosti konania potrebné, aby jej bola priznaná právomoc stanoviť maximálnu úroveň množstva emisných kvót skleníkových plynov, ktoré majú byť pridelené. Domnievať sa, že Komisia môže stanoviť také maximálne množstvo, by zverovalo tejto inštitúcii právomoci, ktoré nemajú nijaký právny základ. V tejto súvislosti však treba zdôrazniť, že Komisia neprekročí svoje právomoci, ak bez toho, aby záväzne určila maximálne množstvo takých kvót, vo výroku rozhodnutia o zamietnutí plánu uvedie, že nezamietne zmeny a doplnenia tohto plánu, pokiaľ budú v súlade s návrhmi a odporúčaniami uvedenými v tomto rozhodnutí o zamietnutí. Taký postup je v súlade so zásadou lojálnej spolupráce medzi členskými štátmi a Komisiou a takisto zodpovedá cieľom hospodárnosti konania.

Navyše Súdny dvor uvádza, že normotvorca Únie, ktorý má jediný právomoc vykonať zmeny a doplnenia smernice, považoval za nevyhnutné zmeniť jej ustanovenia⁶. Tieto zmeny a doplnenia stanovujú zavedenie harmonizovanejšieho systému, aby sa lepšie využili výhody, ktoré poskytuje systém obchodovania s emisiami, aby sa zabránilo narušeniam vnútorného trhu a aby sa uľahčilo prepojenie jednotlivých systémov obchodovania s emisiami.

Napokon, keďže ustanovenia napadnuté Poľskom a Estónskom neboli oddeliteľné od ostatných ustanovení sporných rozhodnutí, Súdny dvor konštatoval, že Súd prvého stupňa správne zrušil tieto rozhodnutia v celom rozsahu.

UPOZORNENIE: Proti rozsudku alebo uzneseniu Všeobecného súdu je možné na Súdny dvor podať odvolanie, ktoré sa obmedzuje len na právne otázky. Odvolanie v zásade nemá odkladný účinok. Ak je prípustné a dôvodné, Súdny dvor zruší rozhodnutie Všeobecného súdu. Ak to stav konania dovoľuje, môže Súdny dvor vydať konečný rozsudok sám. V opačnom prípade vráti vec na rozhodnutie Všeobecnému súdu, ktorý je viazaný rozhodnutím, ktoré Súdny dvor vydal v rámci odvolacieho konania.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

⁶ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/29/ES z 23. apríla 2009, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2003/87/ES s cieľom zlepšiť a rozšíriť schému Spoločenstva na obchodovanie s emisnými kvótami skleníkových plynov (Ú. v. EÚ L 140, s. 63), stanovuje zavedenie nového systému, podľa ktorého sa množstvo kvót vydaných každoročne pre celú Úniu od roku 2013 zníži od polovice obdobia rokov 2008 až 2012 o lineárny koeficient 1,74 % v porovnaní s priemerným celkovým ročným množstvom kvót, ktoré vydali členské štáty v súlade s rozhodnutiami Komisie o ich NAP na obdobie rokov 2008 až 2012.